

Men det, der efterhånden er dokumenteret, og som kommer frem gang på gang, er en mangel på helt grundlæggende kundskaber i de nævnte fag, og det kan man ikke komme uden om, undtagen hvis man er radikal undervisningsminister og i virkeligheden siger: Det er ikke så tosset, det er godt nok, vi skal ikke ligge i slutningen af anden division – men det kan jeg forstå at vi heller ikke gør – og vi er godt på vej.

Må jeg gøre opmærksom på, at dagbladet Jyllands-Posten – jeg tror, det var den 11. eller 12. marts i år – bragte en kort oversigt, hvor man havde stillet 14 spørgsmål, tror jeg, til unge mennesker i 2. og 3. gymnasieklasse om 1864, om, hvornår Første Verdenskrig fandt sted, om reformationen og den slags, og om, hvem der var statsminister i Danmark før Poul Nyrup Rasmussen, og der var rystende ringe viden. Og har man ikke den paratviden, så forstår man jo ikke meget af det, der står i aviserne, og man forstår ikke det, der bliver bragt på tv og i radio. Man forstår ikke ret meget, og så er man ikke så kvalificeret til at deltage i det danske demokrati, som man burde være, og så bliver demokratiet derefter.

Det er jo ikke bare et spørgsmål om at kunne nogle ting for at kunne bestå en eksamen, men for at få et bedre liv, forstå sin samtid og forstå, hvad der foregår omkring én, og så har vi altså en undervisningsminister, som reagerer, synes jeg, dybt uansvarligt ved at give det signal, at det er såmænd ikke så ringe og det er nogenlunde, men det kan altid gøres bedre. Men det er jo også en måde at sige på, at det egentlig er godt nok. Man afviser altså, at der overheadet er et problem. Jeg glæder mig til at høre, om ordførerne for Folketingets partier bakker op bag en så uansvarlig indstilling til det her.

Frode Sørensen (S):

En kendt amerikansk historieprofessor fortalte engang en selvoplevet anekdote. Efter en undervisningstime, hvor emnet havde været Anden Verdenskrig, blev professoren af en af de studerende spurgt: Når De hele tiden taler om Anden Verdenskrig, betyder det så, at der har været en første? Det må være noget lignende overført til danske forhold, der har været udgangspunkt for denne forespørgselsdebat, for ganske vist står dens ordlyd at læse i formuleringen, men hr. Frank Dahlgaards motivation er nok mere det, der står mellem linjerne.

Det usagte ligger i, at hr. Dahlgaard mener, at folkeskoleelevernes samlede sum af paratviden eller det, der kaldes de grundlæggende kundskaber, er for ringe i forhold til et eller andet ideal, som vist ligger i tiden før Bomholts reformer af folkeskolen i 1957, og jeg vil gerne sige: Jeg deler ikke dette synspunkt.

I Socialdemokratiet er vi altid rede til at tage både generelle og mere specielle debatter om folkeskolens status inden for rammerne af det gældende forlig om folkeskolen. Det er i vid udstrækning det, som er sket i løbet af de forhandlinger, undervisningsministeren har ført i dette forår med skoleforligspartierne, f.eks. om helhedsskolen. Derfor synes vi, at det havde været mere interessant at tage en generel debat, når disse forhandlinger var ført til ende, og ud fra det resultat, der forhåbentlig kommer ud af dem, og på den måde fortsat være med til at kvalitetsudvikle folkeskolen og ungdomsuddannelserne.

Som jeg ser det, skal skolen som helhed være kulturbærende og kulturformidlende, men ikke alene i fagene historie, geografi, dansk, kristendomskundskab, nej, i alle fag, også fag som de musiske og de praktiske fag. Socialdemokratiets ideer til en helhedsskole vil være at styrke elevernes generelle vidensniveau og altså ikke bare koncentrere indsatsen om disse fire såkaldte kulturbærende fag.

Som anført er udgangspunktet for forespørgslen heller ikke særlig visionær, specielt ikke i sin prioritering af de vigtige fag i fagrækken, som forespørgslens tekst direkte nævner. Formentlig er det ikke hr. Frank Dahlgaards mening, at skruen tiden tilbage til før Julius Bomholts reformer fra før den blå betænkning og tilbage til den sorte skoles tid.

Nyttig viden er ikke længere defineret som den lille tabel, kongerækken, de fynske købstæder og udenadsterperier af salmevers. I dag er motivation og inspiration bærende elementer i udviklingen af den danske folkeskole og dermed også i bestræbelserne på at skabe hele elever.

Et meget positivt input i skoledebatten var regeringens folkeskolehøring i Århus den 25. april 2000, og det ser ud til, at de færreste, der var til stede her, er enige med hr. Dahlgaard. Blandt andet hed det sig, at målet i undervisningen i helhedsskolen er at styrke elevernes lyst til at lære og fordybe sig og samtidig udvikle deres faglige, kulturelle, sociale og personlige kompetencer. Det er, synes jeg, et